

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, iskanje nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vsa leta 10 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brš pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Zarobnanila plačuje se od četiristope petit-vrste po 6 kr., če se oznašilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo rankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sloga v Hrvatih.

V Ljubljani, 2. januarja.

Iskrena, iz bratske ljubezni izvirajoča radost nas je prešinila, ko smo čuli, da se je posrečilo to, kar je bilo v interesu naroda hrvatskega že davno potrebno, da sta se združili obe hrvatski opoziciji v jedno jedino stranko, v močno falango, katere se bo krepko zoperstavljala nasprotniškim nakanam in branila sveta prava trojedne kraljevine.

Nesrečna domovina združila je hrvatsko neodvisno stranko in stranko prava, kateri sta si, žal, nasprotovali dolgo let, akopram ni bilo med njima posebne načelne razlike. Ta nejedinstvo med patrijotičnima strankama pomagala je tistim političnim in duševnim katilinarcem do veljave, kateri so sedaj na krmilu in katerim je narod navzdel zaničljivi primerek Madjaroni. Ta stranka dobila je v svoje roke vso upravo in se uzdržala z raznimi, često nepoštnimi sredstvi na površji, hrvatska kraljevina pa je postala nekaka madjarska satrapija ter bila od Madjarov strahovito izsesana in izkoriščena. V takih razmerah je umevno, da so voditelji obeh opozicijskih strank, vsi pravi, pošteni in nesebični hrvatski rodoljubi, opustili vsa malenkostna, združitev ovirajoča nasprotstva in jeli premišljati o načinu, kako bi bilo rešiti domovino gotovega propada. Najbolj, da se kaj stori, pokazala se je sosebno pri zadnjih deželnozborskih volitvah, katerih se neodvisna stranka niti udeležila ni, dočim je stranka prava pridobila tako malo mandatov, da je nesposobna za vsako večjo akcijo v dež. zboru. Na isti nečuvstven način, kakor je vlada delovala pri deželnozborskih volitvah, na isti način in z istimi sredstvi strmoglavila je tudi narodni občinski svet Zagrebški in to je, da se poslužimo nekoliko obrabljene ali karakteristične primere, izbilo sodu dnò. Voditelji obeh opozicij so izpredvideli, da tako ne more in ne sme dalje iti, ampak da treba zbrati vse sile, da se rešita narod in domovina pretečega propada.

V političnem življenju je trdna, neomahljiva volja prevažna faktor in ker so imeli voditelji obeh opozicijskih strank trdno voljo, dosegli so to, po čemur bôdimo mi še dolgo hrepeneli zaman, slogo.

Zadnji dan minulega leta, naznanili sta obé

stranki oficijelno svoje zjedinenje, katero je bilo doseči tem laglje, ker sta obé stranki imeli že prej skoro jednak program. Smoter je bil že od nekdaj obema strankama jeden in tisti: sreča in blagor domovine in naroda, čemur je pogoj samostalnost trojedne kraljevine v okviru habsburške monarhije na podlagi državnega in prirodnega prava. Gledé državnega prava bilo je doseči še najtežje sporazumljenje, zakaj pravaši zahtevali so v prejšnjih časih popolno neodvisnost hrvatskih dežel, dočim je narodna neodvisna stranka priznavala državnopravno razmerje med trojedno kraljevino in Ogersko. Stranka prava je lani na posebnem shodu na Reki precizirala državnopravno točko svojega programa tako, da se je s tem omogočilo približanje in sporazumljenje ter končno tudi doseglo. Odslej sta v Hrvatski samo dve stranki: na podlagi hrvatskega državnega prava združena opozicija in pa vladna ali madjarska in borba med tema strankama bo odločilna za usodo trojedne kraljevine in naroda hrvatskega.

Posledice tega sporazumljenja se bodo kmalu pokazale. Sloga jači in složna opozicija utegne kmalu prepričati svet o resničnosti tega reka. Ako je res, kar se trdi, da izstopi vsa opozicija iz deželnega zbora, bil bi to najhujši moralni udarec za sistem, po katerem se vlada, in za positelja tega sistema, grofa Khuen-Hédervárya, da ne govorimo o drugih posledicah, katere so neizogibne in ne bodo v škodo narodu hrvatskemu.

Sloga vemo ceniti mi Slovenci bolj, kakor drugi večji narodi in zato se z brati Hrvati radujemo doseženega sporazumljenja, želeč iz vsega srca, da bi bilo trajno in rodilo obilen sad.

Nemška zahvala.

Dne 21. p. m. zborovalo je v Ljubljani „društvo kranjskih zdravnikov“, katero je bilo dosihdob zbog znane slovenske popustljivosti popolnoma v nemških rokah, dasiravno so slovenski društveniki že več let v večini. To pot pa so se zdramili slovenski zdravniki ter so se udeležili občnega zbora v tolikem številu, da jim je bila zmaga gotova. Nemci to uvidevši jeli so prosjačiti in slovenski kolege so se res dali preprositi ter so velikodušno prepustili Nemcem tudi še vneprej večino v dru-

štvenem odboru, a to le pod ob sebi umevnim pogojem, da se sme odslej na društvenih shodih predavati tudi slovenski. Človek, ki naših Nemcev ne pozna, mislil bi sedaj, da je ta skrajna noblesa slovenskih zdravnikov, katero je itak pisati na rovaš naše nesrečne narodne popustljivosti, našla v Nemcih dostojno in nepristransko priznanje. A motil bi se tisti človek, kajti naši Nemci vse drugače potrjujejo sprejem slovenskega darila. Evo najnovejšo nemško pobotnico! Graška „Tagespost“, glavno glasilo tudi kranjskih Nemcev, prinaša v svoji številki z dne 31. decembra p. l. dopis z Dolenjskega, kateri se glasi v doslovnem prevodu:

Udeležniki občnega zbora tega društva, katero se je dosihdob tako lepo razcvitalo, povrnili so se zopet vsak na svoj dom, a nikakor ne več z isto tolažilno zavestjo, kakor v prejšnjih letih, temveč s prepričanjem, da so Slovenci tudi to strogo znanstveno društvo že skoraj popolnoma izpodminirali. Zategadelj so se najbrže tudi strašili izročiti javnosti kako vest o izidu tega zborovanja, pri katerem so bili Slovenci zelo glasni. Ipak pa zahteva to, kar se je zgodilo, pojasnila v interesu stvari, katere nečemo žrtovati na milost in nemilost slovenskemu molobu. Že udeležba od slovenske strani dala je spoznati na prvi pogled, da so bili nasprotniki na tihem jako delavni za svoje nakane ter pripravljali presenečenje, katero naj bi bilo Nemcem pristudilo nadaljnje ustrajanje v tem društvu. Dosedanji nemški društveni tajnik dr. Prossnagg je zategadelj v svojem letnem poročilu tudi mimogredé omenil žalostne momente in simptome, katere je rodila nezasišana propaganda za slovensko zdravniško zbornico; nek veljaven član zborovanja pa je bil celó prisiljen, braniti proti fanatičnim napadom deželni zdravstveni svet ter naglašati njegovo popolno nepristranost. Kompromis sklenjen v svrhu rešitve par zaupnih mest izkazal bi se bil skoro kot podvrženo dete (hätte sich bald als ein Wechselbalg erwiesen), kajti prisotni zdravniški ultra o njem ničesar niso hoteli slišati, pritožec se, čemu so jih potem od daleč sklicavali ter so si dopadali v raznih značilnih in glasnih opazkah. Konečno in ko je nek mlad bolniški zdravnik pomiril duhove s slovenskim govorom ter podal potrebna pojasnila o sklenje-

LISTEK.

Nemška kultura na Kranjskem.

Uvod. Klasičen izrek nemškega upnika.

V neki seji lanskega deželnozborskega zasedanja vzdignil se je tedi zastopnik nemškega kapitalizma na Kranjskem, g. Karol Luckman, ter v fulminantnem speechu, katerega vrednost je samo malce kratil Ljubljansko-nemški jargon, dokazal, odkod izvira črna nehvaležnost slovenska proti blagotvorni nemški kulturi, češ da naša mržnja izbaja iz slabe vesti, ker globoko čutimo, kako neizmerno smo na dolgu Nemcem za kulturne blaginje, prav kakor — sedaj pride Luckmanov uprav klasiški primer — črti in sovražni dolžnik upnika. Prav nič ne zamerjamo g. Luckmanu drastiško prisposodob; vsaj si vsak stan zaema v občevarju izraze in fraze iz svojega področja in če čevljarjevi primeri diše po smoli, odvetnikovi po paragrafi, zakaj ne bi trgovčevi zaudarjali po rozinah in civebah in kapitalistovi po — „gšeftu“. Nasproti, še prav originalna se nam je videla Luckmanova primera, prav prijetno kontrastujoča z onimi to ostudnosti obrabljenimi frazami o „deutsche Cultur, deutscher Fleiss, deutsche Reg-

samkeit, deutsche Sparsamkeit, deutsche Tüchtigkeit . . . deutsche Deutschheit.“ Vender bi nam ta izjemna originalnost nemško-kranjskega merkurijskega ne bila potisnila peresa v roke — premalosten bi bil ta povod, da bi govorili o tako svetovno važnem predmetu, kakor je nemška kultura na Kranjskem; toda že davno smo namerjali pisati o tem predmetu zlasti ponukani po čitanji Dimitzove zgodovine Kranjske. A kakor včasih jedna sama kapljica provzroči, da prepolna posoda vskipi — da govorimo z največjim državnikom avstrijskim, z mlajšim Plenerjem, — tako je tudi nam vskipelo prepolno srce po nekih novih, sicer malenkostnih pojavah nemške kulture, nemške temeljitosti na Kranjskem. Ko pa smo ostrili pero za ta člančič o nemški kulturi na Kranjskem, tedaj smo se zopet domislili onega klasiškega izreka g. Luckmana, katerega žal da ne moremo doslovno navesti, ker ne razpolagamo z natančnim poročilom, tisto znamenite seje. Dovolj nam torej gosp. Luckman, da začnemo razgovor o nemški kulturi, — ž njim. In sedaj in medias res.

Začetek nemške kulture.

Ko je g. Luckman izustil oni lapidarni stavek, tedaj si je bil gotovo popolnoma v svesti, kaj da trdi;

izvestno je on korenito proučil zgodovino ožje naše domovine; saj mu je na razpolaganje imenitno delo somišljenika Dimitza, poetiški nadahnjenega birokrata, katero je navzlic mnogoterim slabostim in jednostranostim venler le — to radi priznavamo — temeljito in v marsičem tudi zanesljivo. — Začniva! Kaj ne, ako odštejeva predrimsko (glej Krones: Die deutsche Besiedlung der östlichen Alpenländer str. 17.) in rimsko dobo, to morava pripoznati, da so Slovenci, ali kakor Vaši somišljeniki na Koroškem in Štajerskem pravijo „die Winden“ ali „Wenden“ — izdajicam pa pravi „die fortschrittlichen Slovenen“ — prvi stalni naselniki na Kranjskem*) in ne sam na Kranjskem, ampak skoro v vseh avstrijskih dednih deželah: na gorenjem in dolnem Avstrijskem, Solnograškem, Tirolskem, po vsem Štajerskem, Koroškem, Primorskem itd., pa tudi široko po Ogerskem in še drugod. Sicer mi je pa vse

*) To bodele pa samo tedaj pripoznati, ako niste pristaš najnovejši teorije, po kateri so po htki pri Kremoni 69 p. Kr. ostali Germani za stalno na Kranjskem; saj to dokazuje prislovica: „Kdaj bo Plementezar čez mejo udaril?“; kajti po duhoviti gosp. Julija Schmidta konjekturi treba tu „Plementezar“ prenačiti v „Kremontezar“ (glej podlistek v letošnjega „Laibacher Wochenblatta“ 639. številki)

nem paktu, zmagala je vendarle zastavljena slovenska častna beseda. Le par vročeglavcev se ni hotelo pomiriti zaradi storjenega dogovora ter glasovalo proti. Odsihdob se bode v zdravniškem društvu predavalo tudi slovenski a zahtevalo se je od nemške strani, da se na vsak tak slučaj mora opozoriti tudi v vabilih, ker bo to odločilno za udeležbo ali neudeležbo. Zgodilo se bo torej večkrat, da bodo gospodje Slovenci čisto sami med seboj. Omeniti treba končno še, da je nek notranjski zdravnik, ki je ponosen na svoje kranjsko rojstvo, krepko odbijal nakano slovenskih govorov v društvu naglašujoč, da novodobne slovensčine ne razume. Kaj bo sedaj pač posledica zdravniškega kompromisa v zadnjem zborovanju? To utila nas bo le preočitno prihodnost.

Mi temu pamfletu nimamo ničesar pristaviti; prinesli smo ga v polnem obsegu želeč, da bi odprli oči tudi še tistim slovenskim optimistom, kateri še vedno pojó staro pesem o spravi in složnem kulturnem delovanju z našimi Nemci. Želja Tagespostinega dopisuna, da bi bili Slovenci skoro sami med seboj, je tudi naša želja, a ne le gledé zdravniškega društva ampak tudi gledé marsikaterih drugih stanovskih korporacij, v katerih imajo prav po nepotrebnem in le vslel pretirane kolegijalnosti slovenskih tovarišev še vedno glavno besedo tisti naši toli ponižni in elegantni Nemci. Et meminisse juvat!

Politični razgled.

Notranje nezele.

V Ljubljani, 2. januarja.

Vladni program in bodoča večina.

Velika in skrbno varovana tajnost, vladni program, še ni znana, a vzlic temu sluti ves svet, da je ta program strah, ki je v sredi votel, od kraja ga pa nič ni. Program, kateremu je namen upreči Hohenwarta in Plenerja pred jeden voz, ne more imeti druge vsebine, kakor gole splošnosti. Načelna nasprotstva mej nemškimi liberalci in v Hohenwartovem klubu združenimi konservativci so tako velika in znatna, da jih ni moči premostiti. Vladni program ima pa še drugo hibo. Moči je sicer iz političnega programa, kateri naj združijo razne stranke, izločiti nekatera politična vprašanja, nikakor pa ne vse politike. — Grof Taaffe ve to sam jako dobro, če pa se vzlic temu ukvarja z ustanovitvijo nepolitične parlamentarne večine, skrbi s tem le za silo, prav v zmislu njegovega načela „fortg'fretten.“ Prvi, s katerim se misli Taaffe pogajati, je načelnik poljskega kluba, Jaworski, za njim pride na vrsto Plener in zadnji šele je grof Hohenwart. Nemški listi javljajo, da ni upanja, da bi levičarji le za pičico odnehali od punktacij in isto tako tudi ne mislijo odpovedati se svojim aspiracijam o državnem jeziku. Konservativci naglašajo zopet, da se ne marajo odreči verski šoli za nobeno ceno — kako bi vse te razne elemente grof Taaffe utolažil in zje dinil, to vé sam Bog.

Dveletno vojaško službovanje.

V vojnem ministerstvu se delajo že dlje časa priprave in studije za uvedbo dveletnega vojaškega službovanja. To bi bila sicer nekaka olajšava, a le problematične vrednosti ker vlada hoče zato pomnožiti stalno vojsko, kar seveda ne gre brez posebnih stroškov. V zvezi s tem vladnim projektom je tudi Taaffeovo prizadevanje, dobiti trdno parlamentarno večino, kajti za zakon, s katerim se uvede

dveletno vojaško službovanje, treba dve tretjinske večine, katere pa vlada sedaj nima.

Karakteristična volitev.

Madjarska vlada doživela je te dni tuten poraz. Oggerski minister notranjih rečij, Karol Hieronimy, ni imel državnozbornskega mandata in zategadelj kandidiral v okraju Nagy Lak, stari trdnjavi vladnih pristašev. Minoli teden vršila se je v tem okraju volitev in minister je kraj vseh prizadevanj vladnih funkcionarjev propal, mesto njega pa je bil izvoljen Aradski advokat Milek, član neodvisne opozicije.

Vnanje države.

Srbski radikalci.

Radikalna stranka srbska je na deželnem shodu, vršivšem se te dni, sklenila velevažno spremembo v načelnstvu. Pasić, dosednji vodja stranke, je precej kompromitiran in velik del stranke je z njim jako nezadovoljen. Ta del stranke dobil je na shodu večino in sklenil ter volil načelnikom stranke bivšega ministra javnih zgradb, Velimiroviča, jako nadarjenega in tudi pri nasprotnikih spoštovanega politika. Odstop Pasićev gotovo ne bo stranki v korist, kajti tega ni moči tajiti, da je Pasić izvrsten organizator in agitator. On je stranki pomagal o svojem času do zmage, brez njega težko da bodo radikalci kaj opravili.

Francoska kriza.

Panamska aféra je sicer še vedno tista stvar, s katero se bavi vse javno mnenje, ali nevarni svoj značaj je že izgubila. Dne 10. t. m. se vrši pred apelnim sodiščem kazenska obravnava zoper zaprte člane upravnega odbora panamske družbe. Politična stvar pri tej priliki ne pride v razgovor. Govori se, da zaustavi sodišče kazensko postopanje zoper tiste poslance in senatorje, kateri so bili obdolženi, da so bili podkupljeni in sicer radi nedostajanja dokazov. Dve žrtvi sta vendar padli. Rouvier se je moral umakniti in Freycinet, velezaslužni vojni minister, mu mora slediti, ker je v neki zvezi z Andrieuxem, prouzročiteljem vsega škandala, katere zveze pravo narav ni moči spoznati.

Dopisi.

Iz Žužemberka, z dne 29. decembra 1892.

(Naše bralno društvo.) Časi, ko se je bilo treba bojevati nam Slovincem za svoj obstanek, so minuli, o kratkem pridobil si je Slovenec stalna tla, da si drugače ni deležen še vseh onih pravic, katere so drugim narodom ob sebi kot lastne umevne. — Rodoljubna zavednost probudivša se v Slovincih „brez razločka stanu“ uplivala je na ustanovitev prekoristnih narodnih društev, med katere moramo prištevati v prvi vrsti tudi „bralna društva“ kot zaslonbe narodnih idej.

Tudi pri nas v Žužemberku ustanovili so bili l. 1882. tedanji rodoljubni veljaki „narodno bralno društvo“. To društvo obhaja toraj letos desetletnico plodonosnega svojega delovanja. Dne 26. t. m. imelo je društvo svoj deseti redni občni zbor. Dosedanji predsednik g. Koncilijski razvil nam je po primernem pozdravu obilo zbranih članov, kroniko društva. V živih besedah spominjal se je slabih in dobrih časov, velikih zaslug za razvit društva vnetih rodoljubov, med katerimi zavzemajo imena ob svojem času tu bivajočih članov kakor gg. Ploj, dr. Volčič i. dr. gotovo častna mesta. Vsakoletni odbor skrbel je, da društvenim potrebam, ter željam društvenikov po možnosti vstreza. Društvo samo pa ima če tudi ne veliko, pa za to lepo zbirko knjig vseh novejših izdaj slo-

Afriki. Saj veste, da hudomušne priče, prihajajoče iz Kongske države, iz nemških in angleških naselbin, iz Masave itd. pripovedujejo čudne reči o evropskih kulturonoscih, o njih suznjelovstvu, haremtvu, ščuvanju angleških misjonarjev proti katoliškim itd. Morebiti ste se tudi Vi g. upnik slov. naroda o svojem času zanimal za neki monstre-proces, ki se je vršil, še ni dolgo tega, v Rimu proti visokim dostojanstvenikom, bivšim upraviteljem masavskim. Tako nekako si jaz predstavljam tudi kulturno poslanstvo bavarskih vojvod in njihovih naslednikov, frankovskih kraljev. Toda o tem si ne bodeva prišla navskriž, saj rad priznavam, da omika se mora razširati z moči ali dandanes z ostragušami; zakaj pa so bili Slovenci in so dandanes afriški črnici tako trdovratni in zaslepljeni, da ne razumejo, da Evropec jim želi samo blaginjo, da Evropec se zanje žrtvuje in žanje samo — nebhvaležnost. Vi, častiti gospod, izvestno še bolj živo čutite, kako grda je taka nebhvaležnost, ker se brez dvoma smatrate za potomca katerega tistih Bajuvarcev in Frankovcev, ki so nam z besedo in dejanjem, z mečem in križem, utirali pot v nebesa. (Dalje prih.)

venske literature, ter vzdržuje valed ugodnega denarnega stanja večje število časnikov.

Jako žal nam je, da se je g. Koncilijski odpovedal predsedništvu, kajti ravno njemu tudi moramo kot vrlému značaju in rodoljubu premnogo zaslug za razvoj in napredek društva pripoznati. Mesto njega voljen bil je predsednikom: c. kr. notar g. R. Bežek; blagajnikom: g. F. Koderman; odbornikom: gg. R. Koncilijski, I. Vebovec, Fr. Jerše, F. Pehani in J. Dereani; namestnikom: gg. J. Pehani in Fr. Walland.

Ne oziraje se na neko čudno agitacijo, želim novemu odboru, v katerem je tudi vneta mladež častno zastopana, dobre volje in krepkega ustrajanja. Želeti bi bilo, da se desetletnica društvenega obstanka na primeren način slavi, ter da se v prihodnje s prireditvijo primernih zabav jednolično društveno življenje nekoliko premeni, kar se je v zadnjem času opuščati jelo. — Ne stavim s tem prošlemu odboru krivdo, saj sličnosti opazale so se povsodi po Slovenskem, odkar je jela takozvana „zmerna stranka“ že pobijati izrecno narodnost. To vame tudi mi tu doli sami prav doblo.

Ne samó s čitanjem na razpolago stavljenih listov in knjig, tudi s prireditvijo primernih zabav doseže se naidušenje in složnost za pravo narodno stvar. Zdražene moči pa bodo pripomogle, da ostane naše bralno društvo tudi za naprej obširno polje narodne zavesti.

Prejeli smo sledeči dopis:

Slavno uredništvo!

Z ozirom na §. 19. t. m. zak. prosim, da vsprejmete v svoj cenjeni list nastopni popravek:

V dopisu „Slovenskega Naroda“ z dne 29./12. 1892 št. 297 (Od. Drave, beseda o naših justičnih razmerah) nahajajo se besede:

„V Ormožu je samo jeden slovenski odvetnik, ki je že nekoliko — pacificiran.“

Te besede merijo gotovo na mojo osebo, dasi se moj kolega g. dr. J. Petovar tudi ne more nemškimi odvetnikom prištevati.

Trdi se namreč, da sem jaz gléde slovenskega uradovanja že nekako pacificiran in da me je pacificiral baje prejšnji c. kr. okrajni sodnik gospod dr. Pevetz.

Resnici na ljubo moram dopisnika v tem pogledu pomiriti ter očitno izreči, da je dopisnik o tukajšnjih razmerah slabo podučen; kajti v moji pisarni uraduje se ves čas malo da ne izključno slovenski in da se mej mojimi vlogami ne nahaja niti en odstotek, ki bi bil pisan v nemščini, o čemur se dopisnik lahko prepriča vsak čas v mojem vložnem zapisniku, kakor tudi v sodnijskih spisih.

Mislím, da se zanore o mojem gospodu kolegi isto trditi.

Z odličnim spoštovanjem beležim re

Dr. J. Omulec,

odvetnik v Ormožu.

Ormož dne 30. grudnia 1892.

Opomba uredništva: Ker nam je gospod dr. Omulec znan kot odločen in značajan narodnjak, nikakor ne moremo misliti, da bi bil naš sicer jako zanesljivi g. dopisnik meril z dotično opazko na uradovanje g. dra. Omuleca.

Domače stvari.

— (Silvestrov večer v Ljubljanski čitalnici) se je zvršil po objavljenem programu. Vojaška godba je marljivo in točno svirala; imeli smo priliko čuti tudi več slovenskih točk. Loterija je prinesla veliko raznovrstnih, dragocnih in šaljivih dobikov. Vprizorila sta jo gg. odbornika Pirc in Šuklje, hvala jima na prijaznem tudu. O polnoči se je v imenu odborovem v primernem govoru spomnil podpredsednik g. dr. V. Gregorič starega in novega leta ter napil slovenski domovini. Občinstva se ni sicer zbralo premnogobrojno število, zabava je bila pa vkljub temu prav živahna, postrežba točna. Večer se je končal z malim improviziranim plesom.

— (Klub amateur-fotografv v Ljubljani) je pristopil, kakor nam poroča društveno vodstvo, veliki zvezi avstrijskih in nemških amateurskih društev, katerim je namen, s pošiljanjem in zameno slik napraviti peko vez mej raznimi klubi, ki naj bi seznanjala posamične člane z uspehi in delovanjem vnanjih društev in tako grevala ljubezen do lepe fotografske umetnosti. Na čelu zavezi stoji fotografski klub v Frankobrodu na Meni. Te dni

jedno, če to pripoznate ali ne; res je pa vendarle, če se tudi Vam o tem niti ne sanja. Zaradi krajšega Vas napotujem razen do že imenovane Krone-sove knjige (Stuttgart 1889) tudi še do Adolfa Fickerja (Der Mensch und seine Werke in den östl. Alpen. 1867), in do Otona Kammela (Die Anfänge deutschen Lebens bis zum Ausgang der Karolingerzeit. Leipzig. 1879), ki Vam bodeta izvestno veljavni priči. Toda niso se še bili Slovenci do dobra ogreli na svojih novih seliščih, že se je pričela bavarsko-frankovska kulturna misija, h katere naj-majšim udeležnikom pripadate tudi Vi; vsaj Pavla Diakona zgodovina longobardska priča nam že za leta 595—597. o bojih mej Slovinci, oziroma Avarci in Agilolfingovcem Tasilom I. Dotlej so se naju misli, častiti g. poslanec, ujemale; odtod pa si bodo dijametralno nasprotne. Vi ste gotovo živo uverjeni o nesebnosti, blagodušnosti teh bavarskih kulturonoscev in njih frankovskih naslednikov, o njih požrtvovalnosti in neizmernih zaslugah za telesno in dušno, časno in večno blaginjo naših poganskih pradedov. Jaz pa sem v tej točki nekoliko skeptičen ter si mislim kulturno poslanstvo bavarsko in frankovsko nekako tako, kakor je dandanes opravljajo n. pr. Lahi v Masavi, Angleži in Nemci v južni

sta došli v Ljubljano prvi dve zbirki slik, poslani od frankobrodskih in hamburških amateurjev. Zato napravi tukajšnje društvo amateur-fotografv v torek, dne 3. jan. zvečer ob 8. uri v prostorih c. kr. strokovne šole za lesno industrijo (Virantova hiša, Zvezdarske ulice, I. nadstropje) društven večer, pri katerem se bodo poslale slike razkazovale. Ob enem se vrši tedaj redni občni zbor klubov, v katerem se voli odbor in poroča o delovanju v minulem letu. Gostje dobro došli!

— (Silvestrov večer pevskega društva „Ljubljana“) v Hafnerjevi pivarni je bil prav živahen in dobro obiskan. Obširneje poročamo jutri.

— (Cesarjev dar.) Cesar je iz svoje zasebne blagajne daroval 100 gld. za popravilo cerkve pri Sv. Lenartu pri Mariboru.

— (Novo kreditno društvo na katoliški podlagi) osnovalo se je v Ljubljani. V načelnstvu sedé v bratski slogi gg. Pogačar (predsednik), dr. Šušteršič (podpredsednik), Kalan, Klun, in dva Peterca. Novo to društvo je brez dvoma dete skrajne sile, zato je priporočamo sosebeno tistim p. n. gospodom nasprotné stranke, ki imajo svoj denar naložen v — kranjski hranilnici.

— (Stoletnica.) Včeraj je bilo ravno sto let, odkar se je uvedla splošna razsvetljava mesta v Ljubljani. Za tedanji čas je bil to velik napredek, katerega je zabeležila mestna kronika v vrsti važnejših dogodkov.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca decembra l. 1892. uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 621 strank 199.208 gld. 28 kr., vzdignilo pa 321 strank 109.715 gld. 17 kr. V mesecih novembru in decembru l. 1892. dovolilo se je 174 prsilcem za posojila na zemljišča posojil v znesku 93.330 gld.

— (Umrli je) včeraj v Ljubljani nagloma tudi v širjih krogih znani kamnosek g. Vinko Čamernek. Bil je vedno odločen narodnjak in mnogo let tudi član čitalniškega pevskega zbora. V svoji stroki bil je jako vesten in je izdelal mnogo spominskih plošč in nagrobnih spomenikov slovenskim pisateljem in rodoljubom. Bodi mu blag spomin!

— (Slovensko gledališče.) Prva slovenska predstava v novem letu — šestindvajseta letošnje sezone — bode v četrtek dne 5. t. m. Predstavljala se bode prvič na slovenskem odru Blumenthalova veseloigra v 4 dejanjih „Drugo lice“, katero je poslovenil Ivan Podgornik. „Drugo lice“ je priljubljena repertoarna igra vseh boljših nemških gledališč.

— (Slovenske gledališke predstave.) V mesecu junuvariju tekočega leta bodo slovenske predstave v deželnem gledališču nastopne dni: V četrtek dne 5., nedeljo dne 8., sredo dne 11., soboto dne 14., četrtek dne 19., nedeljo dne 22., sredo dne 25. in soboto dne 28. januvarija. Tekom meseca januvarija pride, kakor se čuje, gledališki vlak štajerskih Slovencev, pri kateri prišli se bodo predstavljali v tretjič „Teharski plemiči“. Mascagnijeva opera „Cavalleria rusticana“ utegne priti na oder koncem meseca januvarija. Drama obeta nam tudi zanimive novitete: „Drugo lice“, „Valenska svatba“ in „Feodora“ za bližnjo bodočnost.

— (Slovensko del. pevsko društvo „Slavec“) ima v nedeljo, dne 8. januvarija, svoj redni občni zbor ob 2. uri popoldne pri Ferlincu v steklenem salonu, s sledečim vsporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev novega odbora. 6. Razni nasveti ter interpelacije. — V nedeljo 15. januvarija pa priredi pevski večer s plesom v g. Hafnerja pivarni.

— (Plesni venček.) napravijo Ljubljanski natakariji in markerji v četrtek, dne 12. januvarija l. 1893. v kazinskem steklenem salonu z velikim šaljivim kotilijonom. Pri plesu svira godba c. in kr. pešpolka baron Kuhn šte. 17. K obilni udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

— (Vreme.) Danes ponoči zapadel je sneg precej visoko in še vedno naletuje. Iz glavnih mestnih ulic vozijo ga že ves dan.

— (Ogenj) nastal je Silvestra večer v gosp. Obrezovi hiši na Bregu. Vnel se je bil strop v g. dr. Štora stanovanji, bržkone valed slabega dimnika. Dimnikar je še isti popoldan na zahtevanje gospe dr. Štorove pregledal dimnik, a ni zapazil nič sumnega. Proti večeru pa je začelo goreti pod stropom in ko je bilo opozorjeno ognjegasnó dru-

štvo zapazili so, da je telo že dlje časa v stropu. Morali so tla v drugem nastropji razkriti, da se je mogel udušiti opeji. Strop je bil že ves prežgan in bi bil lahko nastal večji požar. Ognjegasci delali so do 11. ure zvečer pod vodstvom stotnika g. Doberleta in preprečili daljnjo nevarnost.

— (Iz odbora družbe sv. Mohorja.) Na mesto izstopivšega odbornika družbe sv. Mohorja, č. g. Franca Mihlina, imenovanega župnikom v Št. Lipšu, izvoljen je bil odbornikom č. g. doktor A. Cigoj.

— (Leposlovno bralno društvo pri Mali nedelji) bo imelo dne 8. januvarija ob 3. uri p. p. v šolskem poslopju svoj redni občni zbor s sledečim vsporedom: a) Pozdrav in nagovor g. predsednika; b) Poročilo tajnika in denarničarja, ter odobrenje računa z l. 1892; c) Plačevanje udnine in volitev novega odbora za bodoče leto. Čas primerne veselice določi tudi obč. shod. Vse domače in tuje ude prijazno vabi odbor.

— (Nemško društvo v Celovcu) zbornalo je pretekli teden shod, na katerem se je seveda protestovalo na vse pretege zoper znano ministersko naredbo gledé vzprejema in rešitve slovenskih ulog pri magistratu Celovškem. Referent dr. pl. Hiebler dokazal je z logaritmi v roki vse, samo nepotrebnosti te naredbe ne, a ipak se je konečno vzprejela z velikim navdušenjem resolucija, v kateri se magistratu polaga na srce, da naj se ne uda ministerskemu ukazu, vladi pa se preti z najstrašnejšo osvetjo za slučaj, ako bi se „drznila“ uresničiti svojo naredbo!! Gospodje pri nemškem društvu so torej mnenja, da je bila cela naredba le — slab dovtip, ka li? — Sicer pa prebivalstvo Celovško menda ni tako vznemirjeno in v skrbah za svoje nemštvo, kakor tiste znane „kapacitete“ Koroškega nemštva, kajti Beljaška „Allg. Zeitung“ sama toži „das von der Einladung (sc. k shodu) leider nur ein mässiger Gebrauch gemacht wurde“. Za slabo stvar je pač težko ljudstvo fanatizovati.

— (Vojvodsko kmetijo v Blažji vasi pri Celovcu) je kupil graščak Jožef Medec. Ta kmetija upisana je med graščine in voli z velikim posestvom, ker so nje lastniki nekaj potrjevali koroške vojvode.

— (Nov finančni urad v Trstu.) Z novim letom začel je uradovati v Trstu finančni višji nadzornik, ki bode imel pravice finančnega urada prve instance. V področje tega višjega nadzornika spadala bode uprava vseh neposrednih davkov v Tržaškem mestu in v okolici in v sodnih in davčnih okrajih Sežana in Komen. Izključene so carinske zadeve in isti predmeti užitninskega davka, ki ostanejo kakor doslej pri vodstvu carinarskega višjega urada in pri obeh ekspoziturah v Trstu.

— (Nesreča.) Minuli teden povozil je tovarni vlak na Tržaški progi neko betatlico, ki ni slišala vlaka in hotela preko zaprte zagraje čez tir. Razdrobilo ji je glavo, da je bila takoj mrtva. Po pismih, ki so jih našli pri njej, bila je menda iz župnije na Golem.

— (Nov list.) „Soča“, kakor se zopet imenuje bivša „Nova Soča“, začne po novem letu izdajati vsakih štirinajst dni manjši list s politično in poučno vsebino za prosti narod. Ta list bo podoben Celovškemu „Miru“ imé pa mu bo „Primorec“. Naročniki „Soče“ dobivali bodo „Primorca“ brezplačno, za druge pa bo stal po pošti prejemali ali na dom pošiljan le 80 kr. na leto. V tobakarnah se bo prodajal po 2 kr. Listu program in namen je isti, kakor „Soči“. Prinašal bo zanimive politične in druge novice, domače in tuje ter se posebno oziral na trgovino, narodno gospodarstvo in obrtnost. Oglase sprejemal bo „Primorec“ samo od narodnih trgovcev in obrtnikov, katere opozarjamo na ta list.

— (Obsodba.) Magistratni asesor dr. Artico v Trstu, ki se je žaljivo izrazil proti nekemu zastopniku Rojanskega posojilnega društva, ko mu je ta izročil slovensko prošnjo, bil je te dni obsojen zaradi žaljenja časti na globo 50 gld., eventualno 5 dni zapora in da plača kazenske stroške. Več o tej zadevi smo že pisali ob svojem času, ko se je vložila tožba in se je vršila prva obravnava. Konsumnega društva odbor je jednoglasno sklenil postopati kazensko zaradi izreka: Vi delate za Rusijo, izgubili bode te še vero itd., ki ga je rabil dr. Artico. Tožitelja zastopala ista gg. Gregorin in Ivan Gerdol, zatoženca pa dr. Hortis. Sodišče je priznalo, da je uradna soba asesorjeva javen

kraj, kakor je dokazoval dr. Gregorin in je torej zatoženca obsodilo v gori omenjeno kazen.

— (Veliki koncert) slovenskih pevskih prustev v Trstu in okolici: „Adrija“ iz Barkovelj, „Hajdrih“ s Proseka, „Pevsko in bralno društvo“ z Opčin, „Slava“ od sv. M. Magdalene spodnje, „Slovensko pevsko društvo“ iz Trsta, „Svetoivanski pevci“, „Velesila“ iz Škednja in „Zarja“ iz Rojana bode v soboto dne 7. januvarija 1893 ob 8. uri zvečer v krasno ozalšanem gledališču „Fenice“ s prijaznim sodelovanjem združenih tamburašev „Tržaškega Sokola“, tamburaškega zbora Proseškega, in „Bralnega društva“ od sv. Ivana ter „Dramatičnega odseka „Tržaškega Sokola“. Pri koncertu in plesu svira orkester c. in kr. pešpolka šte. 97 iz Pulja. Razpored: I. 1. „Koračnica“, svira vojaška godba. 2. M. A. Mangold: „Moj zavičaj“, zbor, pojô skupni zbori. 3. J. Kocjančič: „Danes tukaj, jutri tam“, mazurka, udarjajo skupni tamburaški zbori. 4. I. N. Škraup: „Bývali Čechové“, zbor, pojô skupni zbori. 5. S. Katkič: „Vienac hrvatskih narodnih popevaka“, udarjajo skupni tamburaški zbori. 6. Dr. B. Ipavec: „Kdo je mar?“, zbor s tenor in bariton samospévom, pojô skupni zbori s spremljevanjem vojaškega orkestra. 7. Županova Micka. Šaloigra v dveh dejanjih. II. Ples. Združene pevske zборе vodi g. Srečko Bartelj, tamburaške pa gospod drd. Josip Abram. Veselica vrši se pri vsakem vremenju. — Blagajnica se odpre ob 7½ uri zvečer. Ustopnina: V parter za koncert in ples 50 kr., se-deži od I. do V. vrste 30 kr., od V. naprej pa 20 kr. Ustopnina na galeriji samo h koncertu 20 kr. Ker je čisti dohodek namenjen v korist sodelujočim zborom, družbi svetega Cirila in Metoda in djaški kuhinji v Trstu, se radodarnosti ne stavljajo meje.

Danes Jour-fixe „Savanov“.

Razne vesti.

* (Zaprto urednik.) Na Dunaji zaprli so urednika maloruskega časopisa „Nauka“ g. Kozariszczuko na zahtevanje deželnega sodišča v Črnovcih. V njegovo stanovanje prišla sta dva sodna komisarja iz Črnovce ter preiskala vse stanovanje. Ko je bila preiskava končana, naznanila sta mu, da imata nalog odvesti ga v zapor v deželno sodišče Dunajsko. Dr. Kozariszczuka je baje v zvezi z maloruskim gibanjem.

* (Madjarske pošte) Pri poštnem uradu v Aradu izginilo je nekaj denarnih pisem, v katerih je bilo 6961 gld. gotovega denarja. Policija prijela je sicer nekatere poštné uradnike in služabnike, a ni mogla pri njih ničesar najti.

* (Večna luč v stolni cerkvi Solnograški.) Solnograški verniki bili so zadnji čas zelo razburjeni, ker je vsako noč ugasnila „večna luč“. Preiskava je dognala, da zmanjka čez noč vse olje in javno mnenje je dolžilo cerkovnika, da porablja olje v svoje osebne namene. Mož je sicer zatrjeval svojo nedolžnost, a niso mu verjeli, ter mu službo odpovedali. Jediní stolni dekan ni mogel verjeti, da bi bil stari, pošteni cerkovnik storil tako grdo hudodelstvo in da se sam priprča, sklenil je prebiti celo noč v cerkvi. Ko se je naredila noč in je zavladal mir v cerki, zapazil je stražeči dekan hkrati veliko — podgano, ki je plezala po verigi, na kateri visi svetilka, izpila olje do dna in se zopet vrnila v svoj breg pod streho. Solnogradčani so sedaj zopet umirjeni, cerkovnik pa ostane na svojem mestu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 2. januvarija. Pod vodstvom Jokajevim čestitali včeraj poslanci ministerskemu predsedniku za novo leto. Wekerle povdarjal v svojem zahvalnem govoru, da se vlada neomahljivo drži trojne zveze in isto tako svojega programa v vseh točkah; vlada da bo čim prej rešila v zmislu, že večkrat razloženim, vsa cerkvenopolitična vprašanja in vso skrb obračalo na to, da ohrani ogerski državni polovici madjarski karakter.

Kolonija 2. januvarija. Kakor se poroča „Kölnische Zeitung“ iz dvornih krogov, izrekel se je nemški cesar proti zapovedujočim generalom za vojaško predlogo v vseh njenih podrobnostih ter pristavil, da ne kaže odnehati, tudi če bi nastala potreba, razpustiti drž. zbor.

Pariz, 2. januvarija. „Libre Parole“ dolži Floqueta, da je izposloval od pčnaiske družbe 500.000 frankov svojemu prijatelju, bivšemu ruskemu diplomatu, sedanjemu dopisniku moskovskega lista „Novoje Vremja“.

Čeneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (42-1)

Dunajska borza

dné 2. januvarija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.80	—	gld. 97.95
Srebrna renta	97.40	—	97.50
Zlata renta	116.50	—	116.75
5% marcna renta	100.40	—	100.40
Akcije narodne banke	982.—	—	986.—
Kreditne akcije	314.—	—	314.60
London	120.40	—	120.45
Srebro	—	—	—
Napol.	9.59	—	9.59
C. kr. cekini	5.70	—	5.70
Nemške marke	59.15	—	59.17 1/2

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nego	Mo-krina v mm.
1. jan.	7. zjutraj	727.1 mm.	— 6.8 C	brezv.	obl.	4.40 mm
	2. popol.	725.1 mm.	— 5.4 C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	724.9 mm.	— 7.6 C	sl. svz.	obl.	snež.
31. dec.	7. zjutraj	723.9 mm.	— 11.4 C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	723.3 mm.	— 5.0 C	sl. vzh.	obl.	6.80 mm
	9. zvečer	725.1 mm.	— 7.9 C	sl. szh.	obl.	snež.

Sneg. — Srednja temperatura — 3.6°, za 5.1° pod normalom

Vincencij Čamernik javlja v svojem in v imenu svojih sester vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bitko vest o smrti nenadomestljivega, iskreno ljubljene očeta, oziroma brata, strica in svaka, gospoda

Vincencija Čamernika

kamnoseškega mojstra in posestnika

katerega je Bog vsemogočni danes, dné 2. t. m., zjutraj ob 3. uri po kratki, mučni bolezni, previdnega s svetimi zakramenti za umirajoče, v 52letni dobi k Sebi poklical.

Pogreb predreglega pokojnika bode jutri v torek, dné 3. t. m. ob 1/4. uri popoldne iz hiše žalosti, Parne ulice št. 9, na mirnodvor k sv. Krištofu, kjer bode truplo položeno v lastno rakev.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

Blagega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in prijazen scomin.

V Ljubljani, dné 2. januvarija 1893. (15)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

Izved

iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednje-evropejskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

- Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
- Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
- Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linz, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

- Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždani, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
- Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
- Ob 9. uri 27. min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

- Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
- „ 2. „ 10. „ popoldne v Kamnik.
- „ 7. „ 00. „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

- Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
- „ 11. „ 06 „ dopoldne iz Kamnika.
- „ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropejski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Javna zahvala.

Občespoštovana dobrotnica gospa Josipina Hotschevar obdarila je zopet mesto Krško s tem, da je mestu odstopila hišo na najboljšem prostoru, in vrhu tega poklonila izdatno svoto 2500 gld. za zgradbo občinske hiše. Za to darežljivost se vsi mestjani tem potom preblagi gospi najtopleje zahvaljujejo.

Mestna občina Krška, 31. decembra 1892.
(7) Karol Schener župan.

Razglas.

Posojilnica v Črnomlju, registrovana zadruga z neomejeno zavezo dajala bode leta 1893 hranilnim vlogam 4 1/2% obresti, zadružnikom pa bode izposojevala po 6% obresti. Upravnine plačevalo se bode le pri prejemu posojila 1/2%, potem pa nič več. (1)

Ravnateljstvo.

Prostorna prodajalnica

z novo opravo in potrebnimi pritlikinami, ležeča na najboljšem mestu v Laškem trgu na Štajerskem, da se takoj v najem z jako ugodnimi pogoji. (10-1)
Več pové g. Andr. Keppa v Laškem trgu.

Resna ženitna ponudba.

Državni uradnik, 38 let star, udovec z dvema otrokoma, išče Slovenko, ki tudi nemški govori in ima nekoliko premoženja, za družico.

Resne, ne anonimne ponudbe, če mogoče s fotografijo pri najstrožji molčljivosti naj se blagovolé poslati pod naslovom: „Zaupanje 333“, Trst, poste restante. (2)

„Slovenski Pantheon“

izhajal bode v nedoločenih rokih. 4—5 snopičev v teku jednega leta.

Snopič stane s poštino vred 35 kr. Naročbe vzprejema

Fran Podkrajšek.

(1377—2) Pošta Sava, Dolenjsko.

„NARODNA TISKARNA“

priporoča po nižje ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Zahvala.

O prežalostni izgubi ljubljene in nepozabne hčerke oziroma sestre, gospodične

Leopoldine Petričeve

došlo nam je z vseh strani mnogo dokazov iskrenega sočutja, kateri so nam bili v dneh velike žalosti tešilo in tolažba. Zahvaljujé se za te dokaze, izrekamo zajedno ginjenega srca najtoplejšo hvalo vsem prijateljem in znancem, kateri so nepozabni pokojnici izkazali poslednjo čast, zlasti še prečastiti duhovščini Vrhniški in gospodom pevcem za ginljivo petje, ter sploh vsem in vsakomur za obile izraze ljubezni in naklonjenosti do pokojnice.

Verd pri Vrhniku, 31. decembra 1892. (13)

Žalujoča rodbina.

P. T. občinstvu uljudno naznanjam, da sem svojo lekarno „Pri zlatem Jelenu“ na Marijinem trgu v Ljubljani z dnem 1. januvarija 1893 oddal mojemu sinu

Josipu Mayru

in prosim: slavno občinstvo naj zaupanje, katero je meni izkazovalo, tudi mojemu sinu nakloniti blagovoli.

Spoštovanjem

Viljem Mayr.

Na podlagi predstoječega naznanila slavnemu občinstvu uljudno objavljam, da sem z dnem 1. januvarija 1893 prevzel od mojega očeta že dolgo let obstoječo in dobro poznato lekarno „Pri zlatem Jelenu“ na Marijinem trgu v Ljubljani in si usojam zagotovljati, da se bodem potrudil vsem zahtevam gospodov zdravnikov in p. t. občinstva vestno in natančno vstreči.

Spoštovanjem

Josip Mayr,

lekarnar.

(11)